

бы да ли първѣятъ, или вторѣятъ кръстъ? и пакъ не знаеж, кой сѣ мжчи повѣче, да ли майката, или сынътъ? и кой сынъ е позналъ такъва майка? и коя майка е познала такъвъ сынъ? страдалъ сынътъ, страдала и майката: скърбила майката, скърбилъ заедно и сынътъ. Чувствувалъ сынътъ въ страданіето си майчинътъ си скръбъ, чувствувала и майката освенъ скръбъта си и страданіето на сына си, и за майката, и за сынътъ е било двойно страданіето, което съставлявало отъ болѣстьта на сынътъ, и отъ болѣстьта на майката една само болѣсть. Болѣсть, която преминувала отъ синовнето въ матерното сърде, и врьшала сѣ отъ майчиното въ синовнето сърдце; и тъй, като дохождала, и отхождала, ставала още по възра, и скѣбала и двѣтъ сърдца, за да ги събере въ едно. И най послѣ таж болѣсть или сына бы привлѣкла въ обатіата на майката, или майката на кръста при сына, ако мой Исусъ, който искалъ да умре самъ си на кръста безъ дрѣжина, не бы възбранилъ това; нъ какъ? сѣ една втора болѣсть още поболѣма отъ първата той сѣ принуджава да ѿ не познае, нъ като една странна жена, да ѿ предаде Іоаннѣ, като на вторый неинъ сынъ: „жѣно сѣ сынъ твоѣй!“ послѣ казва на ученика: „Еѣ мѣти твоѣ.“ (1) Но о распятыи царю, какко търпишь? не ли си сѣ насытилъ до сега да піешъ горчивътъ чашъ на смъртъта? Не е. „жаждѣ.“ (2) Отъ сичкыты измжчени ѹдоке языкътъ былъ останѣлъ още, и иска още едно отдѣлно страданіе; за тѣй вѣдѣлава отцетъ размѣсенъ сѣ злѣчка, най-послѣднѣ капка отъ горчивата чаша: „Егдѣ же прѣѣтъ Іисъ ѡтцетъ, рече: совершишасѣ.“ (3) И тѣка като благораздменъ домостроитель, като знаалъ, че на смърта мѣ часътъ приближава, прави исполненіето на Новѣтъ Заѣтъ, и скончаніето на ветхыѣ. И оставѣ първо на неприѣтелы си Іудеи прощеніето: ѡт че ѡстаѣви ѣмъ, не вѣдатъ бо, чѣ творѣтъ.“ (4) Остаѣва одѣждыты си на войныты, които го распяли, и ги раздѣлили, като мѣтнѣли жребій. Остаѣва на дѣвряѣ разбойникъ, който мѣ сѣ помолилъ, и рѣкълъ: „Помѣни мѣ Гѣсподи во царствіи твоѣмъ“ раѣ; Я мѣнѣ глаголю тебѣ, днѣсь со мнѣю вѣдѣши въ рай. Остаѣва на Сотникътъ, който го позналъ: „во ѣстинѣ Бѣжій сынъ вѣ сѣѣй,“ богопознаніето. Остаѣва на единъ свой ученикъ Петра, който сѣ отрече отъ него, и покаж сѣ, първѣтъ благодать на Апостолъ

[1] Иоан. зл. 19. ст. 26. [2] Тамже, ст. 28. [3] Тамже ст. 30. [4] Лук. гл. 23, ст. 34. [5] Тамже 42.